

30 november 2025

Gods belofte aan Zacharias

Lucas 1: 5-25

Thema: God wijst de weg

Projectthema: Zacharias moet zwijgen

Doel

De kinderen leren dat God ons moeite ziet en er op reageert

Toelichting

Wanneer de Zacharias en Elisabet geen kinderen krijgen, sterft hun familie uit. Hoewel zij daaraan niets konden doen, werd dat in de bijbelse tijd als een schande gezien. God geeft hun hoop en belooft een zoon. Gezien hun leeftijd kan dat niet, maar het is waar. Juist hun zoon zal de Messias mogen aankondigen. God maakt door de boodschap van zijn engel duidelijk dat Hij de zorgen in de wereld ziet. Hij zal verlossing geven.

Zacharias kan het niet geloven. Het is toch onmogelijk, dat God zoveel van ons houdt? God wijst de weg, maar Zacharias wil die niet volgen. Hij moet zwijgen tot de geboorte van zijn zoon; pas daarna zal Zacharias weer kunnen spreken over Gods grote daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik weet de weg

Richtlijnen: De kinderen zijn vast wel eens met hun ouders in een andere plaats geweest. Om boodschappen te doen, om naar de dierentuin te gaan of op vakantie. Waar jij woont, weet je de weg. Maar in een andere plaats is alles vreemd. Dat kan heel spannend zijn en een beetje eng. Dan zegt je vader misschien: Ik weet de weg wel, ik weet hoe we moeten lopen. Luister jij dan naar hem? Of ga je een andere kant uit? Natuurlijk niet.

Vandaag krijgt Zacharias bezoek van Gods engel. Die zegt: Ik zal jou vertellen wat er gaat gebeuren. Ik wijs jou de weg hoe je gelukkig wordt: jij en Elisabet krijgen een kindje. Een bijzondere jongen die knecht van de Here Jezus zal zijn. Zacharias gelooft het niet. Dat kan nooit, wij zijn al veel te oud. Vreemd, de Here God wijst hem de weg, maar hij luistert niet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God wijst ons de weg

Richtlijnen: Hoe los je een probleem op in je leven? Als je ziek bent, moet je soms gewoon afwachten. Even niet naar school, maar binnenblijven of zelfs in bed. Soms ook heb je hulp nodig: medicijnen of een dokter. Doe jij dan wat de dokter zegt? Of trek je je niets van hem aan? En soms is er weinig of niets aan te doen, bijvoorbeeld als iemand een blijvende ziekte heeft of gehandicapt is.

Zacharias en Elisabet hebben een probleem. Ze hebben geen kinderen; dat vinden ze erg. Inmiddels zijn ze oud en denken: er verandert niets meer. Dan komt Gods engel. Hij zegt: God wil een oplossing geven. Jullie krijgen een zoon die de Verlosser zal aankondigen. Zo doet God iets aan de ellende in de wereld. Maar Zacharias kan dat niet geloven. Kan God nu nog een kindje geven aan hen? Daarom twijfelt hij aan de woorden van de engel.

Dat is verkeerd, want Zacharias had zo blij en hoopvol naar huis kunnen gaan. Nu moet hij zwijgen. God wijst ons de weg, maar we moeten wel luisteren naar Hem.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God plant de route

Richtlijnen: Dankzij de routeplanner kunnen wij ook in vreemde plaatsen onze weg vinden. Je hoeft maar de bestemming in te toetsen en aan te geven of je per auto, per fiets of lopend gaat. Daarna vertelt de Tomtom je precies hoe je rijden moet en hoeveel tijd je voor de reis moet uittrekken. Straat voor straat word jij naar jouw reisdoel gebracht. Maar er kunnen plotselinge hindernissen zijn: een file, een ongeluk, een wegafsluiting. Dan duurt alles langer of moet je zelfs een andere route volgen.

Zacharias en Elisabet willen graag kinderen, maar ze zijn te oud. Gods engel belooft in de tempel het wonder. Jullie krijgen een zoon. Hij zal voor de Messias, Gods Zoon, uitgaan en de weg voor Hem vrijmaken. Zacharias kan dat niet geloven. Hun leven verandert echt niet meer. God plant de route voor Zacharias, maar die gehoorzaamt de aanwijzingen niet. Daarmee doet hij God verdriet en hij kan zelf niet blij zijn met Gods belofte.

Gedraag jij je ook wel eens zo? Dat je wel weet wat God zegt, maar dat je er toch niet veel van aantrekt?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 103: 1-8

(We mogen God prijzen om de grote dingen die Hij in ons leven doet.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Donkere wolken (vs. 5-7)

Als het verhaal van de Zoon van David, de Vredevorst, begint, zijn het de dagen van de heidense vijand Herodes, koning van Judea. Lucas schrijft dat bewust zo. Om erin te wrijven hoe donker de werkelijkheid was, toen Jezus' verhaal begon, en om helder te dateren.

Het verhaal dat Lucas gaat vertellen is zo onvoorstelbaar heerlijk dat je het naar het rijk van de sprookjes zou kunnen verwijzen. Maar nee, dit gebeurt in het echt, in de harde donkere realiteit van een bezet Israël. Dit vrome priesterpaar is een leven lang kinderloos gebleven. Wat is er, toen en nu, soms weinig te zien van Gods heerschappij. Wat zullen ze het moeilijk hebben gehad met bijv. Psalm 78 en 102.

God of het lot? (vs. 8-13)

Natuurlijk is het God die Zacharias deze dag wil aanwijzen. Waar wij het lot gebruiken om te voorkomen dat voorkeur een rol speelt, kan God het (stilletjes, op de achtergrond) gebruiken om op zijn manier aan te wijzen.

De priesterdienst bij het reukofferaltaar kunnen we misschien het best vergelijken met dankgebed en voorbede in de kerkdienst bij ons. Het is de priesterlijke voorbede voor het volk. Alleen gebeurt het niet met woorden, maar met stille symbolen. De priester legt gloeiende kolen op het reukofferaltaar, en legt daarop wierook. De geur en rook die van de wierook opstijgt vertegenwoordigen het gebed van de priester, en van heel het volk.

Welk gebed van Zacharias is verhoord? Hij stond daar niet om voor zichzelf te bidden, maar voor het volk. En de verhooring dan? Is die voor Zacharias persoonlijk? Of ook voor het volk? Het centrale gebed van het volk was al eeuwen gelijk: Heer, geef ons verlossing, in het bijzonder van de bezetter. Er zullen lange jaren geweest zijn dat Zacharias en Elisabet baden om een kind. Op hun hoge leeftijd zal dat gebed wel verstomd zijn geweest (zie vers 18, 25). Maar als er een zoon uit een priestergeslacht komt, geboren uit onvruchtbare ouders, dan is God iets nieuws aan het beginnen. Dan moet er iets groots op handen zijn. Zeker als zijn naam Johannes moet worden: de Heer is genadig.

God hoort! (vs. 14-17)

Deze verzen maken al meer duidelijk. Ja, er is samenhang tussen Zacharias' persoonlijke gebed en dat voor het volk. Vreugde en blijdschap voor Zacharias, maar zeker niet voor hem alleen: voor velen uit het volk van Israël. En die zoon zal een echt priesterlijke taak krijgen. Mensen terugbrengen bij God. Verzoening brengen tussen mensen onderling en tussen God en mensen.

Johannes zal, meer nog dan zijn vrome ouders, toegewijd zijn aan de HEER. Vanaf zijn geboorte vervuld van Gods Geest zal hij geen alcohol mogen gebruiken. Hij zal de nieuwe Elia zijn waarvan Maleachi profeteerde in de allerlaatste verzen van het Oude Testament: 'Voordat de dag van de HEER aanbreekt, die groot is en ontzagwekkend, stuur Ik jullie de profeet Elia, en hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders. Anders zou Ik het land volledig moeten vernietigen.'

Zacharia twijfelt (vs. 18-20)

Ja, hoe zou je kunnen weten of wat je hoort echt zal gebeuren, Zacharias? Misschien omdat een engel uit de hemel het namens God de Almachtige komt aanzeggen? Het is een donkere tijd, als zelfs de vroomste priester aan de boodschap van een engel twijfelt, en om bewijs vraagt. Vergis ik me, of is onze tijd net zo? Hoe dan ook, het eigenlijke antwoord ligt in wie de engel is. Niemand minder dan Gabriël, (strijder Gods) de aartsengel. Zo je wilt de hoogste generaal van Gods hemelse leger, die het nieuws namens God zelf brengt.

Zacharias krijgt bewijs, maar dat bewijs is tegelijk een pijnlijke straf. Hij zal geen woord kunnen spreken tot Johannes geboren is. Dus staat Zacharias met zijn mond vol tanden. Voor God en voor het volk dat op hem wacht. Voor wie moeilijk kan geloven dat het echt gebeurd is: Lucas vertelt zo ook dat er een plein vol mensen getuige is geweest. Daarvan moet je er in de dagen van Lucas nog een als levend bewijs kunnen vinden!

Wat God zegt, gebeurt echt! (vs. 21-25)

Het mag eeuwen later zijn dan Maleachi, maar de nieuwe Elia komt. Dat is evangelie in het leven van Elisabet. Maar ook het eerste licht dat doordringt in het duister.

Miljoenen na haar hebben het nagezegd: De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan!

Auteur: KS

Liederen

Psalm 113

Lied 464: 1 en 2

Lied 442

Goed nieuws

Als je veel van iemand houdt

Ga je mee op zoek?

In het begin

Heel gewoon

Mijn God is zo groot

U bent machtig

(=Gezang 148 LvdK)

Hemelhoog 132

Hemelhoog 125

Op Toonhoogte 406

Op Toonhoogte 412

Hemelhoog 136

Op Toonhoogte 541

Op Toonhoogte 549

Auteur: PZ

Ik weet de weg

Inleiding

- Weet jij de weg naar huis?
- Weet jij de weg naar het huis van opa en oma?
- Welke weg is moeilijk om te weten?
- Wie kan jou helpen wanneer je de weg niet weet? Is het handig om daarnaar te luisteren?

Bijbelverhaal

'Kom eens, moet je kijken. De priester kan volgens mij niet meer praten. Hij wil wel iets zeggen, maar hij probeert het met zijn handen duidelijk te maken. Vreemd hoor, priester Zacharias mag toch het belangrijke reuk-offer brengen? Waarom zegt hij niets?' Er is vast iets wonderlijks gebeurd...

Zacharias, de priester in de tempel, heeft een hele belangrijke taak te doen vandaag. Hij mag het reuk-offer brengen; dat is heel speciaal. Hij moet de kruiden mengen voor de zalf die op het altaar moet. Dat moet echt heel precies gedaan worden. De Heer heeft gezegd welke kruiden ervoor gebruikt moeten worden, hoeveel er gebruikt moet worden en dat er ook zout bij moet. Zacharias mag dit vandaag op het altaar leggen en wanneer de heerlijke geur komt, mag alleen Zacharias bidden met God, voor alle mensen van Gods volk. God is erbij, Zacharias is er klaar voor en alle mensen die buiten staan te wachten zijn er klaar voor.

Maar voordat Zacharias het offer kan beginnen, is er opeens een engel, Gabriël. Hij zegt: 'Zacharias, schrik niet, voor jou is er goed nieuws. Ik zal jou vertellen wat er gaat gebeuren. Ik wijs jou de weg hoe je gelukkig wordt. Jij en Elisabet krijgen een zoon, je moet hem Johannes noemen. Hij mag een bijzondere helper van de HEER worden en er zullen heel veel mensen blij met hem zijn.'

'Maar hoe kan dat?', vraagt Zacharias, hij kan het bericht van de engel Gabriël niet geloven. 'Elisabet en ik zijn al erg oud. Baby's worden geboren bij jonge ouders.' 'Maar Zacharias, ik ben gekomen om je de weg van God te wijzen en je gelooft het niet. Daarom zal je moeten zwijgen tot de dag dat de jongen geboren is.'

Nu kan Zacharias niets meer zeggen, hij kan het reuk-offer niet afmaken en stil gaan de mensen naar huis. Zacharias gaat ook stil naar zijn huis. Zacharias kan niets vertellen tegen Elisabet. Toch weet Elisabet na een tijd dat er iets heel bijzonders gaat gebeuren. Ze is in verwachting. 'Zacharias, we krijgen een baby, God doet wat Hij heeft beloofd. De weg die God wijst, is altijd goed.'

Auteur: KvdG

God wijst ons de weg

Inleiding

Soms gaan de dingen niet zoals je denkt. Hoe los je een probleem op? Een voorbeeld: als je ziek bent, moet je soms gewoon afwachten. Je gaat even niet naar school, maar je blijft een dagje thuis op de bank of zelfs in bed. Soms heb je ook hulp nodig van een dokter of van medicijnen. Doe jij dan wat de dokter zegt? Neem je de medicijnen in? Of trek je je niets van het advies van de dokter aan en laat je de medicijnen in het potje zitten? Vandaag gaat het in het verhaal over iemand die een mooi bericht krijgt, maar het niet kan geloven.

Vertelling

'Heb je alles? Ben je er weer klaar voor? Heb je je stok?' Even blijft het stil. Dan begint Elisabet te lachen en slaat een hand voor haar mond. 'Sorry Zacharias, ik draaf weer eens een beetje door. Maar ik vind het altijd weer een beetje spannend als je op reis moet naar Jeruzalem. Ik weet dat je dit al zo vaak hebt gedaan, dat het je werk is en dat je de route goed kent, maar toch...' Glimlachend kijkt Zacharias naar zijn vrouw Elisabet. Hij zegt: 'Lieve Elisabet, natuurlijk heb ik alles, mijn waterzak en stuk brood hangen aan mijn riem én mijn stok staat klaar. Maak je geen zorgen, alles komt goed. Kom, ga je mee naar buiten? Dan kun je me uitwaaien.' 'Ja, ach natuurlijk heb jij alles klaar voor je vertrek. Maar je weet het, hè: jij bent alles wat ik heb!' Even verdwijnt de lach van de gezichten van deze twee oude mensen. Ze hebben elkaar, dat is waar. Maar ze hadden zo graag kinderen gehad. Inmiddels zijn ze te oud, veel te oud zelfs, om nog kinderen te krijgen. Daarom zorgen ze goed voor elkaar, deze oude Zacharias en deze oude Elisabet.

Zacharias werkt nog steeds af en toe in de tempel in de stad Jeruzalem. Dat is een paar uur lopen van het dorpje waar ze samen in hun huisje wonen. Al heel veel keren is Zacharias naar Jeruzalem gelopen om daar zijn werk te doen. Tegenwoordig neemt hij een goede stevige stok mee om op te steunen tijdens de lange tocht. 'Doe je voorzichtig?', klinkt nog één keer de stem van Elisabet. Dan vertrekt Zacharias, hij draait nog even om aan het eind van de straat en zwaait naar zijn vrouw.

Nu begint zijn reis echt. Hij heeft deze route al zo vaak gelopen. Onderweg zwaait hij naar bekenden of neuriet hij een lied. Totdat hij op het punt komt dat hij de stad Jeruzalem op de berg ziet liggen. Net zoals altijd staat hij hier even stil. Hij kijkt naar de stad en geniet van het prachtige uitzicht. Het is hier drukker op het pad, er zijn meer mensen op weg naar Jeruzalem. Aan sommigen kun je zien dat ze op weg zijn naar de markt om spullen te verkopen. Anderen zingen psalmen, zij zijn misschien wel op weg naar de tempel, net zoals Zacharias. Af en toe maakt hij een praatje, maar Zacharias houdt zijn ogen vooral gericht op de tempel die je vanaf hier al kunt zien. Al zijn hele leven werkt hij in de tempel. En soms wordt hij uitgekozen om het belangrijkste werk te doen

wat maar mogelijk is voor hem. Hij is niet zo vaak aan de beurt geweest om de taak in het heilige deel van de tempel te doen. Het bidden bij het reukofferaltaar, het checken van het licht dat altijd brandt en al die andere dingen die moeten gebeuren. Inmiddels is hij bij de poort van de stad aangekomen. Vanaf de stadspoort is nog maar een klein stukje lopen naar de ingang van de tempel. Ook deze route kent hij heel goed. Hier naar links, daar rechtdoor en weer naar links. Dan nog even een klein stukje verder en de eerste straat rechts en hij staat voor de tempel. Zacharias grinnikt even kort, zelfs met zijn ogen dicht zou het misschien nog lukken om de tempel te vinden.

Niet zo heel veel later stapt Zacharias de tempel binnen. Het is er druk met bezoekers. Maar Zacharias weet waar hij moet zijn en loopt snel naar de hoek van de tempel waar hij en de andere priesters zich moeten verzamelen. Hij zet zijn stok aan de kant en begroet de anderen. Het is bijna tijd voor het uitkiezen van de priester die vandaag in het Heilige het werk mag doen. 'Zacharias!' Even kijkt Zacharias om zich heen, is er nog een andere priester met deze naam? 'Zacharias!' klinkt het dan weer. 'Jij bent vandaag aan de beurt voor de tempeldienst in het Heilige, maak je klaar om je taak te gaan doen.' Zacharias stapt naar voren en gaat in de richting van de toegangsdeur tot het heilige deel van de tempel. Hij kijkt achterom, straks staat hij hier weer en dan mag hij de zegen van de HEER aan alle mensen hier op het tempelplein geven. Maar eerst aan het werk!

Het is donker in het Heilige. Niet helemaal donker, want er branden kaarsen. Maar toch moeten de ogen van Zacharias even wennen. Hij heeft een paar uren lang buiten in het licht van de felle zon gelopen, dus zijn ogen hebben echt even tijd nodig. Rustig kijkt hij rond en ziet de tafel met de toonbroden, het reukofferaltaar, de kandelaar met de kaarsen. Dan gaat hij aan het werk.

Als Zacharias bij het reukofferaltaar staat wordt het plotseling helemaal licht in het Heilige. Zacharias slaat zijn handen voor zijn ogen. Dan hoort hij een stem die zegt: 'Schrik niet Zacharias, je hoeft niet bang te zijn. Aan de rechterkant van het reukofferaltaar staat een engel van God. 'Waar jij en je vrouw Elisabet al zolang om gebeden hebben, zal gaan gebeuren. Jullie zullen een zoon krijgen. Je moet hem de naam Johannes geven. Jullie zullen blij en gelukkig zijn en met jullie zullen heel veel mensen blij zijn. Zijn geboorte maakt veel mensen blij. Jullie zoon zal een belangrijke knecht van God zijn, hij mag daarom geen wijn of bier drinken. De Heilige Geest van God zal in hem zijn als hij nog in de buik van zijn moeder is. Hij zal de mensen leren over de Here God en zal het volk van Israël klaarmaken voor de komst van de Heer.' Dan is de engel stil. Zacharias weet niet wat hij hier van moet denken. Dit is inderdaad wat Elisabet en hij wilden. Maar ze zijn al zo oud, dat kan toch niet meer? En dat zegt Zacharias dan ook maar tegen de engel: 'Hoe kan ik weten dat dit echt waar is? Ik ben al een oude man en mijn vrouw is ook oud.' Dan zegt de engel: 'Ik ben

Gabriël, ik ben altijd heel dicht bij God in de hemel. God heeft mij naar jou toegestuurd om je dit goede nieuws te vertellen. Maar omdat je het niet gelooft en twijfelt of de woorden die ik zeg waar zijn, zul je niet meer kunnen praten tot de dag waarop alles wat ik je heb gezegd zal gebeuren.'

Dan is het weer donker in het Heilige. Niet helemaal donker, want er branden kaarsen. Maar toch moeten de ogen van Zacharias weer wennen. Het bezoek van de engel van de HEER had licht in de tempel gebracht, dus zijn ogen hebben even tijd nodig. Dan kijkt hij weer rond. Alles is nog hetzelfde, het licht van de kandelaar brandt, de toonbroden liggen er nog en hij staat nog bij het reuk-offeraltaar. Toch is ook alles anders, dat voelt Zacharias. Hij voelt ook dat zijn stem het niet meer doet. Langzaam doet hij de taken die hij nog moet doen. Het duurt langer dan anders.

Buiten staan de mensen te wachten. Ze wachten tot de priester in het Heilige klaar is met zijn taken en bidden. Ze wachten op de zegen van God die hij hun zal geven. Het wachten duurt lang vandaag. Dan gaat de deur open en komt de priester naar buiten. Het wordt stil op het plein. De mensen kijken vol verwachting naar de priester. Nu zal hij zijn handen omhoog doen en de zegenwoorden spreken. Maar er gebeurt niets. Ze horen geen zegenwoorden. De mensen begrijpen dat er in de tempel iets bijzonders moet zijn gebeurd. Zacharias maakt gebaren, maar zijn stem horen ze niet.

Zacharias maakt zich klaar om weer naar huis te gaan. Hij zoekt zijn stok en pakt zijn andere spullen. De andere priesters kijken hem aan, stellen hem vragen. Maar Zacharias zegt niets. In stilte vertrekt hij. Hij gaat dezelfde route terug die hij ook is gekomen. Onderweg denkt hij aan zijn vrouw Elisabet. Hoe zal zij reageren op het bijzondere nieuws? Zal zij het geloven? Hoe gaat hij haar vertellen wat er is gebeurd en wat er komen gaat? Voor dat hij het in de gaten heeft, is Zacharias bij het dorpje waar hij woont. Langzaam loopt hij het pad op dat naar hun huis gaat. Hij zwaait naar bekenden of knikt naar hen. Maar hij zegt niet, hij kan niets zeggen. Hij opent de deur van hun huis. Daar staat Elisabet. 'Oh wat fijn dat je er al bent, Zacharias! Je bent vroeg terug. Heb je een goede reis gehad? En welke dienst had je in de tempel? Oh, wat ratel ik weer, ik zal mijn mond houden dan kun jij vertellen.' Maar het blijft stil. Elisabet kijkt haar man eens goed aan. Ze ziet dat er iets is. Zacharias loopt naar de tafel en pakt het schrijfplankje. Dan begint hij te schrijven en Elisabet leest. Ze leest over de tempeldienst, over de engel Gabriël. En het allermooiste is het bericht over de zoon die ze zullen krijgen. Wat is Elisabet blij! Ze omhelst Zacharias en zegt: 'Omdat jij het niet geloofde kun je niet meer spreken? Maar daarna zal je stem weer door dit huis klinken Zacharias, net als de stem van onze zoon Johannes!' Zacharias knikt, er komt een glimlach op zijn gezicht. Wat is het bijzonder dat de Here God deze weg met hen gaat. Een weg met een route die ze zelf niet hebben bedacht, maar God is bij hen. Altijd en in alles.

Ook Elisabet denkt veel aan de Here God. Niet lang nadat Zacharias uit Jeruzalem teruggekomen is, weet ze dat er een klein kindje in haar buik groeit. Ze blijft veel binnen in hun huis. Ze zegt bij zichzelf: 'De mensen vonden mij waardeloos, omdat ik geen kinderen heb gekregen. Maar de Here God heeft aan mij gedacht en ervoor gezorgd dat ik zwanger ben geworden. Wat is God goed voor mij!'

Gebed

Heer, wij danken U voor uw geduld met mensen zoals wij. Wij danken U voor de belofte van de Redder van de wereld en dat die belofte ook is vervuld.

Wij danken U voor de komende periode van advent.

Wilt U ons helpen herinneren om steeds weer bij U terug te komen als wij een probleem hebben.

U kunt en wilt ons helpen, elke dag van ons leven.

Dank U wel dat u altijd bij ons bent, ook als het niet altijd gaat zoals wij gedacht hadden.

Amen.

Auteur: JvdM

God plant de route

Inleiding

Als jij bij je vader of moeder in de auto zit, gebruiken jullie vast wel eens de navigatie. Google Maps of een andere app wijst je de weg op plekken waar je zelf de weg niet weet. Bijvoorbeeld als je op vakantie gaat. Het gebeurt mij wel eens, dat ik er niets van snap. Ineens stuurt de navigatie je van de snelweg af, terwijl je nog lang niet op je bestemming bent. 'Ja, dag hoor!', denk ik dan vaak. 'Ik ga hier écht niet van de snelweg af, dan moet ik zeker helemaal binnendoor gaan rijden...' Maar eigenlijk geeft de navigatie die aanwijzing nooit voor niks. Even verderop sta ik dan bijvoorbeeld in de file. De navigatie had mij erlangs willen sturen, maar ik luisterde niet...

Vandaag is de eerste zondag van advent. Advent, dat zijn de vier zondagen vóór Kerst. Op die zondagen kijken we vooruit naar het Kerstfeest dat gaat komen. En vandaag zien we hoe God ons de weg wijst. Dat deed Hij ook aan de mensen die leefden in de tijd, dat Jezus op aarde werd geboren. Luister maar.

Bijbelverhaal

In Judea wonen twee oude mensen: Zacharias en Elisabet. Zacharias is een priester. Ze zijn maar samen, ze hebben nooit kinderen gekregen. Een stil verdriet, en in die tijd ook nog eens een schande. Geen kinderen... het zal wel een straf van God zijn, dachten de mensen. Op een dag wordt Zacharias aangewezen om het reukoffer te brengen in de tempel in Jeruzalem. Een hele eer, de oude priester zal blij zijn geweest dat hij dit nog mocht doen. Als de priester het offer brengt, staan er buiten veel mensen te bidden. Ondertussen, binnen, in de tempel waar de priester Zacharias helemaal alleen is, gebeurt er iets wonderlijks. Want ineens is Zacharias niet meer alleen; er is een engel bij hem. Je snapt, dat Zacharias schrikt. Wat is dit, wat gebeurt hier? 'Wees niet bang, Zacharias', zegt de engel. Dan vertelt de engel een wonderlijke boodschap aan Zacharias. Zacharias krijgt te horen dat zijn oude vrouw, Elisabet, een kindje zal krijgen, een zoon. Johannes, moeten ze hem noemen. De engel vertelt nog meer. Het zal geen gewoon kindje zijn, maar een soort profeet. Door God zelf uitgekozen om een bijzondere boodschap aan het volk Israël te brengen. 'Hij zal het volk gereedmaken voor de toekomst van de HEER', zegt de engel. Wat een wonderlijke boodschap! Wat moet Zacharias hier nu van denken?

Wat denk jij er eigenlijk van? Gek toch? Zulke oude mensen, die krijgen geen baby's meer. Dat is ook het eerste dat Zacharias denkt; dit kán helemaal niet! En dat zegt hij ook: 'We zijn zo oud! Hoe kan ik weten dat je de waarheid spreekt?'

Net zoals de navigatie mij onderweg aanwijzingen geeft, en ik denk: 'jaja, dat ga ik mooi niet doen!', zo krijgt Zacharias hier een aanwijzing van God en denkt hij: 'het zal wel, goed verhaal, maar dit kan helemaal niet!'.

'God plant de route' staat er boven dit verhaal. God plant de route voor Zacharias en Elisabet, op zijn eigen wonderlijke manier. Maar Zacharias vindt het moeilijk om daarop te vertrouwen.

'Hoe kan ik weten dat het echt waar is?' Dan antwoordt de engel hem, namens God. 'Je zult weten dat het waar is wat ik zeg, dat het echt Gods route is met jullie leven. Je wil een teken? Dit is het teken: je zal niet meer kunnen praten, tot het allemaal gebeurt zoals ik je heb verteld.' En dat teken, dat is er direct. Als de oude priester uit de tempel komt, staan al die mensen buiten nog te wachten. Ze wachten op de zegen die de priester zal uitspreken. Maar het blijft stil. De priester, Zacharias, kán niet meer spreken.

Zacharias gaat naar huis. Niet veel later weet hij zeker dat zijn vrouw Elisabet een kindje verwacht. Het was onmogelijk. Het kón helemaal niet. Maar het gebeurt. God heeft de route gepland voor Zacharias en Elisabet. Een groot deel van hun leven samen hebben ze verdriet gehad over hun leven zonder kinderen. Niet wetend, dat God een bedoeling had met deze 'omweg'. En nu krijgt Zacharias zo'n mooie aanwijzing van God, en nu kan hij het niet geloven! Nu luistert hij niet naar de aanwijzing die God geeft...

Ook wij snappen soms niet waarom dingen in ons leven gebeuren. We zullen heel vaak niet begrijpen, of niet geloven, dat God er misschien een bedoeling mee heeft. Maar net zoals we niet altijd begrijpen, waarom de navigatie ons via een bepaalde route stuurt, zo begrijpen we vaak ook niet wat Gods route met ons leven is. Totdat... we ontdekken dat we die lange file hebben ontweken. Totdat... we ontdekken dat God een beter plan met ons leven heeft, dan wij zelf hadden kunnen bedenken! En soms helaas ook, totdat God ons troost dat het niet anders wordt.

Zacharias bleef stil totdat zijn kindje werd geboren. Dat hij niet meer kon praten, ook dat was een aanwijzing van God. Maar als Zacharias had kunnen zingen... dan had hij vast gezongen toen hij ontdekte, dat Gods woord wáár was. Misschien had hij dan wel zo'n oude psalm van het volk Israël gezongen:

*'Prijs de HEER, mijn ziel!
Hij kroont u met trouw en liefde,
Hij overlaadt u met schoonheid en geluk.'*

*De HEER blijft geduldig en trouw.
Prijs de HEER, mijn ziel!''*

Auteur: MvdB